

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17C/78/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113208245
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Kováčiková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2014:6113208245.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica, v konaní pred samosudkyňou JUDr. Máriou Kováčikovou, v právnej veci navrhovateľky T. F. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom A. A., K. XXXX/X, štátna občianka SR, v konaní zast. JUDr. Ľubicou Blažejovou, advokátkou AK Banská Bystrica, Krivánska 4, proti žalovanému J. P. W. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom A. A., K. XXXX/X, štátny občan SR, v konaní zast. AK Lion Law Partners s.r.o., so sídlom Horná 32, Banská Bystrica, IČO: 36 862 461, o zrušenie vecného bremena, takto

rozhodol:

Súd návrh žalobkyne **z a m i e t a**.

Žalobkyňa je **p o v i n n á** nahradiť žalovanému trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia vo výške 414,59 Eur v lehote 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ō v o d n e n i e :

Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala zrušenia vecného bremena zriadeného v prospech žalovaného Zmluvou o zriadení vecného bremena uzavretou dňa 13. 09. 2006 medzi žalobkyňou ako povinnou z vecného bremena a žalovaným ako oprávneným z vecného bremena zriadené rozhodnutím Správy katastra Banská Bystrica č. M. XXXX/XXXX zo dňa 11. 10. 2006 v rozsahu práva doživotného bývania a užívania bytu č. 12 na 6. poschodí vchodu č. 3 v bytovom dome súp. č. 6150 na ulici K. M. A. A. a podielu 831/72106 na spoločných častiach a zariadeniach domu. Zároveň žiadala žalovanému priznať náhradu vo výške 500 Eur ako primeranú náhradu za zrušené právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktorú náhradu je žalobkyňa povinná vyplatiť žalovanému v lehote 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Návrh odôvodnila tým, že dôvodom pre zrušenie vecného bremena je správanie žalovaného, ktoré je nepredvídateľné, dokonca život ohrozujúce. Žalovaný sa tak nespráva len k žalobkyni, ale jedná sa o patologické správanie vo všeobecnosti, o čom svedčí aj list zo dňa 06. 07. 2012, ktorým sa obrátil na žalobkyňu ako na teraz už bývalú manželku starosta obce Ilija. Žalovaný je konfliktný typ trpiaci viacerými diagnózami a to aj psychického pôvodu. Žalobkyňa má dôvodné obavy o svoje zdravie a bezpečnosť, pretože ataky rôzneho druhu a stupňa pokračujú od rozvodu manželstva a žalovaný sa jej dokonca vyhrážal aj zabitím. Žalobkyňa sa v rokoch 2010 až 2011 starala o svoju ťažko chorú matku a po smrti matky zostala žalobkyňa bývať v zdedenom byte a do bytu č. 12 chodievala len sporadicky s obavami, v akom stave sa žalovaný bude nachádzať a ako sa bude voči nej správať. Žalovaný byt užíval a užíva výlučne sám a žalovaný zneužíva práva vyplývajúce zo zriadeného vecného bremena rôznymi spôsobmi a to tak, že na bývanie prispieva od júla 2012 len sumou 55 Eur z celkových nákladov 279 Eur. Taktiež v byte ničím nešetří, necháva svietiť aj keď tam nie je, bezdôvodne plytvá teplou aj studenou vodou, byt prekuruje a potom vetrá. Žalobkyňa je presvedčená, že využívaním vecného bremena žalovaným vznikol hrubý nepomer medzi bremenom žalobkyne ako povinnej a výhodami žalovaného ako oprávneného, pretože ona sa v byte nezdržiava, výlučne len z obáv a strachu pred samotným žalovaným.

Žalovaný v písomnom vyjadrení uviedol, že sa nestotožňuje s tvrdeniami žalobkyne a považuje ich za nepravdivé a zavádzajúce. Nie je pravdou, že by bol konfliktný typ a netrpí viacerými diagnózami psychického pôvodu. Ide o účelové tvrdenia žalobkyne, pričom hrubo zasahuje do osobnostných práv žalovaného a poškodzuje jeho dôstojnosť. V roku 1998 sa žalovaný podrobil protialkoholickému liečeniu a odvtedy abstínuje. Bola mu diagnostikovaná systémová skleróza a teda nejedná sa o ochorenie psychického pôvodu. Žalobkyňa sa vedomým a účelovým uvádzaním nepravdivých skutočností snaží vytvoriť o žalovanom negatívny obraz. Taktiež nie je pravdivé tvrdenie o pokračovaní údajných atakov rôzneho druhu z jeho strany, v dôsledku ktorých mala vzniknúť dôvodná obava o jej zdravie a bezpečnosť. Žalovaný sa so žalobkyňou od rozvodu ich manželstva nestretáva. Žalobkyňa svoje subjektívne tvrdenia o atakoch žalovaného nijako nepreukázala a nepredložila žiadny dôkaz o nevhodnom alebo násilnom správaní žalovaného voči jej osobe. Žalobkyňa už aj v minulosti pristúpila k podaniu oznámenia o priestupkoch, ktorých sa mal dopustiť žalovaný, pričom spáchanie týchto skutkov zo strany žalovaného nebolo preukázané a konanie bolo zastavené. Taktiež nie je pravdivé tvrdenie, že žalovaný byt užíval sám, pretože v byte sa zdržuje sporadicky a nebráni žiadnym spôsobom žalobkyňu v jeho užívaní. Žalobkyňa sa nachádza v byte minimálne trikrát v týždni a svojím správaním sťažuje užívanie bytu a to tým, že počas vykurovacieho obdobia vypína vykurovanie, necháva v byte otvorené okná, v dôsledku čoho je v byte chladno, čo nepriaznivo vplyva na zdravotný stav žalovaného. Na toto správanie žalobkyne upozornil žalovaný žalobkyňu aj listom zo dňa 12. 03. 2012. Žalobkyňa má k dispozícii kľúče od bytu, o byt sa riadne nestará a všetky náklady súvisiace s údržbou bytu, ako aj s vykonaním nevyhnutných opráv znáša žalovaný. Žalovaný uhrádzal žalobkyňu mesačné platby za byt vo výške 88,50 Eur a od júla 2013 zálohovo vo výške 55 Eur, avšak žalobkyňa nikdy nepredložila žalovanému doklad preukazujúci skutočnú výšku mesačných platieb. Taktiež v Dohode o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva a o zriadení vecného bremena zo dňa 13. 09. 2006 nie je nijakým spôsobom špecifikovaná suma akou by sa mal žalovaný podieľať na nákladoch spojených s užívaním bytu. Taktiež skutočnosti uvedené v liste starostu obce J. zo dňa 06. 07. 2012 považuje žalovaný za nepravdivé a účelové. Občiansko-právne spory žalovaného súvisiace s užívaním nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v obci Ilija nemajú žiadnu súvislosť s výkonom práv žalovaného zodpovedajúcich vecnému bremenu k bytu a vo vzťahu k tomuto konaniu sú irelevantné. Žalobkyňa vo svojom návrhu nepreukázala, že by došlo k akejkoľvek trvalej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zrušenie vecného bremena. Žalobkyňa má naďalej možnosť byt užívať a pomery účastníkov sa v porovnaní so situáciou v čase podpisu dohody nijakým zásadným spôsobom nezmenili. Za zmenu pomerov nemožno považovať údajné zmeny v správaní žalovaného, ktoré žalobkyňa neobjektivovala a vychádzala len z vlastných subjektívnych hodnotení a úsudkov, ktoré nie sú pravdivé. Taktiež žalobkyňa neuviedla v čom vidí hrubý nepomer, ktorý mal v dôsledku tejto zmeny vzniknúť, keďže žalovaný jej v užívaní bytu nebráni a primeraným spôsobom sa podieľa aj na úhrade nákladov súvisiacich s jeho užívaním. Taktiež nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi trvalou zmenou a hrubým nepomerom medzi vecným bremenom a výhodou žalovaného, ktorá by opodstatňovala taký závažný zásah do jeho práv akým je zrušenie vecného bremena. Navrhovaná výška náhrady za zrušenie vecného bremena, t.j. suma 500 Eur zjavne nezodpovedá rozsahu majetkového prospechu, ktorý by zrušením vecného bremena žalobkyňa získala, ako aj majetkového dôsledku zrušenia vecného bremena pre žalovaného. Nie je zrejme z akých skutočností žalobkyňa pri určení náhrady vychádzala, avšak neprimeranosť navrhovanej náhrady je zrejme už z určenia hodnoty vecného bremena, nakoľko v čl. VI dohody, podľa ktorého bola táto hodnota určená na sumu 3 319,39 Eur (100 000,- Sk). Je teda zrejme, že v súčasnosti nie sú splnené predpoklady zrušenia vecného bremena súdom v zmysle ustanovenia § 151p ods. 3 O.z. a žalobkyňa vo svojom návrhu vychádza len zo svojich subjektívnych tvrdení, na ktorých preukázanie nepredložila potrebné dôkazy. Navrhol preto návrh žalobkyne zamietnuť.

Právna zástupkyňa žalobkyne v konaní uviedla, že predmetný byt na Kráľovohofskej ulici bol pridelený do osobného užívania prvému manželovi žalobkyne v roku 1982. Po rozvode prvého manželstva sa žalobkyňa stala výlučným nájomcom tohto bytu, kde bývala žalobkyňa s malol. synom. V roku 1989 uzavrela manželstvo so žalovaným a žalovaný sa stal spoločným nájomcom bytu a v roku 1997 tento nájomný byt spoločne odkúpili do BSM, keďže boli manželmi. Poukázala na tú skutočnosť, že na Okresnom súde Žiar nad Hronom prebieha konanie a tieto dve konania v podstate spolu súvisia, pretože v oboch prípadoch je dôvodom podaného návrhu zrušenie práva doživotného bývania u žalovaného jeho správanie, ktoré dlhodobo narúša vzťah voči žalobkyňu a žalovaný skutočne svojimi povahovými vlastnosťami a správaním vyvoláva na strane žalobkyne vážne obavy o jej zdravie, o zdravie jej syna pokiaľ by sa mali spoločne v byte nachádzať a tento užívať. Žalobkyňa má obavu chodiť do

bytu, pretože správanie žalovaného po rozvode je také ako naň poukazovali aj v rozvode konaní. Podľa tvrdenia žalovaného zo dňa 08. 12. 2012, žalovaný sa v prevažnej miere zdržuje v obci J., z čoho vyplýva, že nevykonáva právo vecného bremena v rozsahu ako mu bolo zriadené k bytu na K. L.. Žalovaný má zriadenú kanceláriu v A. A. N. T. E., v A. A. má aj obvodnú lekárku vzhľadom na trvalé bydlisko. Kanceláriu na T. E. nevyužíva vzhľadom na zdravotný stav a v obci J. žalovaný vykonáva aj prácu. Na Okresnom súde Žiar nad Hronom prebieha konanie o zrušenie vecného bremena k chalupe v obci J.. Zároveň poukázala na skutočnosť, že prebieha konanie o zrušenie podielového spoluvlastníctva k domu na V. W. Ď., ako aj k chatke v V.. Žalovaný predniesol návrh v tom zmysle, aby došlo k finančnému vysporiadaniu a to tak, že byt na K. L. sa predá a rovným dielom by sa účastníci s finančnými prostriedkami vypořádali. Z tohto vyplýva, že žalovaný nie je odkázaný na tento byt a túto skutočnosť preukazuje aj jeho postoj k užívaniu, resp. neužívaniu tohto bytu. Nimi tvrdený nepomer medzi vlastníckym právom žalobkyne a právami zabezpečenými vecným bremenom vyplýva zo skutočnosti, že väčšinu času žalovaný trávi v obci J., kde vykonáva aj svoju prácu a teda nevykonáva v celom rozsahu právo zodpovedajúce vecnému bremeniu k predmetnému bytu, ktorý vlastnícky patrí žalobkyni a ktorá už z doteraz uvedených dôvodov nemôže byť užívateľ, resp. sa bojí byť užívateľ. Právo žalovaného je tak právom formálnym. Podľa jej názoru, došlo k nepomeru medzi právami oprávneného z vecného bremena a povinnosťami povinnej z vecného bremena spočívajúce v tom, že výhody oprávneného do značnej miery prevyšujú vlastnícke právo žalobkyne a žalovaný svoje právo oprávneného zneužíva, čím poškodzuje a obmedzuje výkon vlastníckeho práva žalobkyne. Tvrdenia žalobkyne o správaní žalovaného nie sú subjektívne, ale objektívne preukázané a správanie žalovaného vyvoláva oprávnené obavy žalobkyne o jej život a zdravie v súvislosti s užívaním bytu. Aby sa situácia nevyhrotila, žalobkyňa má kde bývať, avšak vyhýba sa stretnutiam so žalovaným a podľa názoru právnej zástupkyne žalobkyne bol naplnený predpoklad ustanovenia § 151p ods. 3 O.z. a navrhla žalobe v celom rozsahu vyhovieť a v prípade úspechu si uplatnila náhradu trov konania.

Žalobkyňa v konaní uviedla, že byt na K. L. nemôže užívať z dôvodu agresívneho správania žalovaného, pretože už ju fyzicky napadol v minulosti, zbil ju, čo teraz popiera. Poukázala na skutočnosť, že žalovaný je v podiele 3/4 vlastníkom rodinného domu v V. W. Ď., pričom 1/4 vlastní jeho sestra. Taktiež je výlučným vlastníkom chaty na V., o čom predložila súdu výpis z LV č. 526 a žalovaný sa zdržuje na jej chate v obci Ilija. Žalovaný v byte na K. L. nebýva od januára 2011, ale býva v byte, ktorý zdedila po svojej matke v A. A. na ulici E. K. N., pričom sa jedná o nevyhovujúci byt. Do bytu na K. L. chodieval pravidelne, chodí tam so synom, pretože sa bojí ísť sama. Žalovaný sa jej viackrát vyhrožoval zabitím. K týmto vyhrožovkám dochádza na chalupe v obci J. a nie v A. A.. Žalovaný do bytu chodieval so svojou priateľkou, pričom necháva zapnuté kúrenie, otvára okno, necháva rozsvietené svetlo. Celú úhradu za byt platí výlučne ona, ako aj nedoplatky. Žalovaný najskôr prispieval sumou 88,51 Eur, potom 1 Eur a teraz prispieva sumou 55 Eur. Žalovaný je psychicky labilný človek, liečil sa na psychiatrii a preto sa bojí do bytu chodiť. Je držiteľom zbrane. Vyhrožuje sa jej, jej rodine, ako aj jej synovi. Obáva sa žiť so žalovaným pod jednou strechou. Kľúče od bytu má, taktiež prístup do bytu. Navrhla výsluch svedkov a to syna a susedy, ktorá býva na Kráľovohofskej ulici, ktorá by dosvedčila, že žalovaný chodí do bytu sporadicky so svojou priateľkou a veľa vecí jej odtiaľ zmizlo. Nie je pravdivé tvrdenie žalovaného, že do bytu investoval, prerobila sa len kuchyňa a nič viac. Ona investovala do okien. Žalovaný sa na psychiatrii liečil kvôli alkoholu, ako aj kvôli svojmu psychickému stavu a to depresiám. Vzhľadom k tomu, že žalovaný má psychické problémy, preto v predmetnom byte nie je a bojí sa tam ísť. Psychický stav žalovaného sa zhoršuje, čo potvrdili aj susedia, ktorí uviedli, že žalovaný sa správa agresívne, pričom susedom vypúšťa vodu, vyhrožuje sa im, hádže do nich kamene, púšťa si hudbu, omše a všetkých filmuje. V byte sa nachádzajú lieky, ktoré žalovaný užíva, pričom podľa vyjadrenia psychiatričky, užívanie týchto liekov môže ešte zhoršiť jeho psychický stav. Rekreačnú chalupu v obci J. za trvania manželstva so žalovaným využívali na rekreačné účely.

Právny zástupca žalovaného v konaní uviedol, že v danom prípade je v tomto konaní potrebné preukázať dôležitú skutkovú aj právnu okolnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 151p ods. 3 Občianskeho zákonníka a to preukázať hrubý nepomer medzi vecným bremenom a výhodou oprávneného z tohto vecného bremena. Žalobkyňa okrem subjektívnych tvrdení, ktoré nie sú ničím preukázané, nepredložila súdu žiadny relevantný dôkaz o tom, že by došlo k vzniku takej situácie akú má na mysli ustanovenie § 151p ods. 3 Občianskeho zákonníka. V danom prípade sa nejedná o klasické vecné bremeno, ktoré by bolo zriaďované medzi oprávnenou a povinnou osobou, ale vecným bremenom sa riešila otázka vypořádania BSM medzi účastníkmi počas trvania manželstva. Vecné bremeno bolo zriadené v roku

2006 samostatnou zmluvou, kde sa vychádzalo zo zákonnej domnienky vyporiadania BSM tak, že sa nestihli v 3-ročnej lehote vysporiadať a vzniklo podielové spoluvlastníctvo a nároky zo zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva boli vyriešené touto zmluvnou formou. Žalovaný je bytostne odkázaný na tento byt, pretože v ňom trvale býva, pendluje medzi chalupou v obci Ilija a bytom. Zo strany žalobkyne bude potrebné vykonať dokazovanie a uniesť dôkazné bremeno v tom, či došlo k zmene pomerov alebo nie. V prípade, ak by súd dospel k názoru, že je potrebné vecné bremeno zrušiť, je potrebné zaoberať sa aj otázkou protihodnoty za zrušované vecné bremeno. Hodnota vecného bremena bola vyčíslená sumou 100 000,-- Sk pri jeho zriaďovaní, teda ďaleko vyššou ako je uplatňovaná v tomto konaní. Čo sa týka zdravotného stavu žalovaného, žalobkyňa žila so žalovaným v manželstve a musela jeho zdravotný stav dobre poznať. Vecné bremeno začalo byť problémové až po zániku manželstva. Žalovaný má v A. A. hlavný predmet podnikania, zdržiava sa tu prevažnú časť týždňa a chalupa v Iliji je víkendové riešenie bývania. Okrem toho, vlastníčkou tejto chalupy je žalobkyňa. Navrhol žalobu zamietnuť a v prípade úspechu si uplatnil náhradu trov konania.

Žalovaný v konaní uviedol, že sa pripája k výpovedi svojho právneho zástupcu. Čo sa týka platenia úhrady za byt, najskôr platil sumu 127 Eur, následne 88 Eur, teraz 55 Eur, pričom sa opakovane domáhal od žalobkyne vyúčtovania, aby preukázala koľko sa za byt platí, čo žalobkyňa neuskutočnila. Žalovaný je inžinier-architekt a prácu architekta vykonáva ako slobodné povolanie, kanceláriu má v A. A. N. T. E. XX. Trpí dvomi nevyliciteľnými chorobami, pričom absolvoval protialkoholické liečenie pred šiestimi rokmi a 15 rokov abstínuje. Druhou jeho chorobou je systémová skleróza. Najviac zle mu pôsobí na toto ochorenie stres a chlad. Pravidelne absolvuje kontroly u odborných lekárov v A. A., taktiež má v Banskej Bystrici obvodnú lekárku. Predmetný byt kúpili v roku 1998 so žalobkyňou do BSM. V roku 2002 došlo k zrušeniu BSM za trvania manželstva a v roku 2006 uzavreli dohodu o vyporiadaní podielového spoluvlastníctva. V dobrej viere a na nátlak celej rodiny, vzhľadom k tomu, že podnikal a aby neprišli o majetok, došlo k zrušeniu BSM a podpísal aj to, že svoju polovicu, ktorú vlastnil, dal v prospech žalobkyne ako vtedajšej manželky. Žalobkyňa sa zaviazala, že mu ako protihodnotu vyplatí 375 000,-- Sk, ktoré mu nikdy nevyplatila. Do bytu investoval, kúpil kuchynskú linku, vstavaný nábytok do pracovne a vstupné bezpečnostné dvere. Nie je pravdivé tvrdenie žalobkyne, že sa jej vyhráza a to zabitím, taktiež násilím a jej tvrdenia nie sú ničím podložené. Ochorenie systémová skleróza mu bolo diagnostikované pred 4,5 rokom a na jeseň žalobkyňa z bytu odišla a po roku dala žiadosť o rozvod. Za obdobie 4 rokov sa osobne stretli 5-krát, z toho dvakrát v obci J., dvakrát na úrade, kde žalobkyňa pracuje a jedenkrát na súde v Žiari nad Hronom. Netrpí žiadnou psychickou chorobou a jeho pobyt na psychiatrickom oddelení bol spojený s jeho doliečovaním čo sa týka alkoholu. V užívaní bytu mu bráni žalobkyňa. Robí také veci, že trikrát do týždňa príde do bytu a vypne kúrenie, byt je potom chladný a on dostáva kľče a rapídne sa zhoršuje jeho zdravotný stav. Čo sa týka jeho agresivity, tvrdenia žalobkyne sú absolútne zavádzajúce. Žalobkyňa nie je odkázaná na byt v B., pretože býva v byte pri Starej nemocnici a to v kvalitnom 2-izbovom byte. Byt na K. L. je 4-izbový. Je spoluvlastníkom rodinného domu v V. W. Ď., ku ktorému v súčasnej dobe na Okresnom súde Brezno prebieha konanie o zrušenie podielového spoluvlastníctva medzi ním a jeho sestrou. Tento dom je na predaj. Čo sa týka V.Ö., jedná sa o záhradnú chatku, ktorej nie je vlastníkom a vlastnícke práva sa v súčasnej dobe vybavujú. Toto konanie sa koná za tým účelom, že žalobkyňa ho chce z bytu vyhodiť, následne byt predať, pretože ona byt nepotrebuje. Z bytu mu zmizli veci, pričom kľúče má iba žalobkyňa a z jeho pohľadu sa jedná o krádež. Konanie na Okresnom súde v A. bolo prerušené z dôvodu, že dom je na predaj a bol ponúknutý realitnej kancelárii na predaj. K predmetnému bytu má zriadené vecné bremeno a právo doživotného bývania a užívania, ktoré nie je obmedzené ani časom ani priestorom a nie mu je prikázané ani vecné, ani finančné plnenie. Z tohto dôvodu rozsah využívania tohto práva je na ňom a využíva ho tak, ako považuje za vhodné. Tvrdenia žalobkyne sú nepravdivé, ničím nepodložené a čo sa týka susedov, tak susedia majú problém sami so sebou, pretože sa nevedia správať ako seriózni občania. Je pravdou, že navrhol žalobkyňu predaj predmetného bytu, čo považuje za logické, pretože žalobkyňa v tomto byte nebýva a on nepotrebuje 4-izbový byt a stačil by mu aj polovičný. Navrhol návrh zamietnuť a v prípade úspechu si uplatnil náhradu trov konania.

Súd z výpovede svedkyne V. A., bytom A. A., K. X zistil, že svedkyňa žalobkyňu, ako aj žalovaného pozná, pretože bývali v tom istom vchode, kde býva ona. So žalobkyňou sa stýka takým spôsobom, že žalobkyňa, keď príde do bytu, tak sa u nej zastaví. Žalobkyňa v byte nebýva 3 alebo 4 roky. Taktiež žalovaný v byte nebýva, do tohto bytu len chodíeva a nevíšima si ako často chodí do bytu. V zime chodí často. Ona býva na 1. poschodí a žalovaný na 6. poschodí, v obytnom dome sa nachádza výťah a je

možné, že žalovaný chodí výtahom. V obytnom dome so susedmi konflikty nemajú a tieto konflikty nemá ani žalovaný. Má vedomosť o tom, že žalobkyňa sa bojí sama do bytu chodiť a chodíva tam buď so svojou inou priateľkou alebo so svojim synom. Nevie sa vyjadriť, čoho sa žalobkyňa bojí, avšak povedala jej, že sa bojí manžela. Do predmetného bytu chodí so svojou vnučkou polievať kvety, o čo ju požiadala žalobkyňa, pričom vyvetrá, nechá pootvárané okná. V jednom prípade, keď do bytu prišla, tiekla voda, svetlo svietilo v záchode aj v kúpeľni, taktiež bolo zasvietené v izbe, ktorá sa využíva ako kancelária a žalovaný tam nebol. Každý druhý alebo tretí deň chodila vypínať radiátory, pretože tam bolo strašne teplo. Konflikt so žalovaným nemala. Zotrvávala na tom, že žalovaný v byte nebýva. So žalovaným sa v byte stretla asi pred dvomi rokmi, presne si nepamätá. Má vedomosť o tom, že žalobkyňa so žalovaným sú rozvedení Obytný dom má 6 vchodov a v každom vchode je 14 bytov a do bytu sa môže žalovaný dostať dvomi vchodmi. Od predmetného bytu má kľúče a má voľný prístup do bytu.

Súd z výpovede svedka V. C., bytom A. A., B. X zistil, že žalobkyňa je jeho matka a žalovaný bol manželom jeho matky. Žili v spoločnej domácnosti. Do predmetného bytu chodíva buď sám alebo so svojou matkou a to vtedy, keď je potrebné vypnúť kúrenie alebo poliať kvety. S mamou ide do bytu pre istotu a z dôvodu, že majú určité obavy zo správania žalovaného, pretože viackrát verbálne zaútočil. Bolo to niekedy v minulosti, ale jeho správanie je nevyspytateľné. V poslednej dobe sa žalovaný zdržiava na chalupe v J. a vyhýbajú sa spoločnému stretnutiu s ním. Dôvodom rozvodu manželstva jeho matky a žalovaného bola zvyšujúca sa agresivita žalovaného, čo sa prejavovalo verbálne, zväčša na jeho matku a v určitom období došlo aj k fyzickému útoku. Vzťahy medzi jeho matkou a žalovaným nie sú dobré a to kvôli povahe žalovaného a dôsledky jeho ochorenia a vyliečenia z alkoholizmu zanechali stopy na jeho psychike. Bojuje sám so všetkými. Jeho matka sa do bytu bojí vojsť a do bytu idú hlavne z toho dôvodu, že žalovaný necháva zapnuté kúrenie, púšťa vodu, otvára okná a z ich strany je dôvod taký, že chcú šetriť. Jeho matka a žalovaný majú spoločnú chalupu, kde chodí svedok len sporadicky a veľmi málo a najčernejšie na chalupe zažil útoky žalovaného, avšak došlo len k verbálnym útokom, k fyzickým útokom nedošlo. V užívaní chalupy jeho matke bráni žalovaný svojou prítomnosťou a správaním. Vyhadzoval ich, že ich tam nechce, pretože robia len bodrel. Nainštaloval tam aj kamerový systém a za vchodovými dverami má dva nože, čo nepovažuje za normálne. Nevedel sa vyjadriť, kto znášal náklady na byt. V prípade, že s matkou do predmetného bytu nejde on, zoberie so sebou priateľku. V čase, keď žili v spoločnej domácnosti, bol žalovaný ako jeho otec a problém tam nebol. K zmene správania žalovaného došlo po jeho chorobách. Za posledné tri roky sa so žalovaným stretli len 2 alebo 3-krát. Svedok má kľúče od predmetného bytu a v byte sa zdržiava len tak, že vypne radiátory, zatvorí vodu, vypne svetlo, zatvorí okná a ide preč. Niekedy tam chodí dennodenne, niekedy raz to týždňa. V nočných hodinách sa v byte nezdržiava.

Súd z fotokópie rozsudku tunajšieho súdu zo dňa 27. 06. 2012, č.k. 31P/56/2012-43 zistil, že manželstvo žalobkyne a žalovaného bolo rozvedené. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 31. 07. 2012. K rozvodu manželstva došlo z dôvodu, že účastníci stratili voči sebe vzájomnú úctu a toleranciu, náklonnosť a citový vzťah. Spoločné hospodárenie zrušili v roku 2006, kedy sa vysporiadali s majetkom a v dôsledku tohto vyporiadania dochádzalo medzi účastníkmi konania k závažným rozporom. Žalovaný sa cíti byť podvedený zmluvami, ktoré uzavrel so žalobkyňou po tom, ako bolo zrušené ich bezpodielové spoluvlastníctvo k spoločnému majetku. Žalobkyňa toto konanie poprela.

Súd z fotokópie Dohody o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva a o zriadení vecného bremena zo dňa 13. 09. 2006 zistil, že dohodu uzavrela žalobkyňa so žalovaným v čase, keď boli manželmi a predmetom dohody bol 4-izbový byt č. 12 nachádzajúci sa na 6. poschodí obytného domu súp. č. 6150 na K. L. X v A. A. a v zmysle čl. II tejto zmluvy sa výlučným vlastníkom tejto nehnuteľnosti stala žalobkyňa a na úplné vyrovnanie podielov podľa vzájomnej dohody zmluvných strán mala žalobkyňa vyplatiť žalovanému sumu 375 000,-- Sk a to pri podpise zmluvy. Žalovaný podpisom dohody potvrdil prijatie sumy 375 000,-- Sk. Z čl. VI uzavretej zmluvy vyplýva, že bolo zriadené podľa ustanovenia § 151o Občianskeho zákonníka vecné bremeno, ktoré spočíva v doživotnom práve žalovaného bývať v nehnuteľnosti označenej v bode 1 tejto dohody a v jeho doživotnom práve túto nehnuteľnosť užívať. Vecné bremeno bolo zriadené bezplatne a hodnota vecného bremena bola ustálená vzájomnou dohodou vo výške 100 000,-- Sk.

Súd z fotokópie LV č. XXXX kat. územie B., obec A. A. zistil, že výlučnou vlastníčkou bytu č. 12 na 6. poschodí je žalobkyňa a titulom nadobudnutia bola zmluva č. M. XXXX/XX zo dňa 01. 10. 1998 a dohoda o vyporiadaní BSM č. zmluvy M. XXXX/XXXX D. F. XX. XX. XXXX - M. XXXX/XXXX.

Súd z fotokópie žiadosti obce J. zo dňa 06. 07. 2012 adresovanej žalobkyni zistil, že obecný úrad sa obrátil na žalobkyňu so žiadosťou o pomoc pri riešení problémov, ktoré spôsobuje obyvateľom obce jej manžel, ktorý býva v jej nehnuteľnosti v obci J. č. XX na základe vecného bremena doživotného užívania. Žalovaný mal mať konflikty aj v minulosti s obyvateľmi a od leta roku 2011 sa ich počet a intenzita zvyšujú a vygradovali cez víkend, keď použil strelnú zbraň. Reakcie žalovaného sú nepredvídateľné, začínajú sa ho obávať, žalovaný ich špehuje, fotí, filmuje a obyvratelia žiadajú radikálne riešiť situáciu.

Súd z fotokópie potvrdenia Obvodného oddelenia PZ Banská Bystrica - východ zo dňa 16. 08. 2012 zistil, že žalobkyňa ústne oznámila priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa mal dopustiť jej bývalý manžel tak, že zaslal jej kolegom a vedeniu Obvodného úradu životného prostredia e-mail, v ktorom ju obviňuje z mnohých nepráv. Predmetom oznámenia bola aj skutočnosť, že žalobkyňa má strach využívať svoj majetok a to byť na ulici K. M. A. A. a chalupu v obci J..

Súd z fotokópie záznamu Obvodného oddelenia PZ Banská Štiavnica zo dňa 22. 02. 2011 zistil, že žalobkyňa podala oznámenie o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu a proti majetku a priestupku sa mal dopustiť žalovaný tým, že v mesiaci september 2010 jej povykľadal veci z domu, taktiež mala poukladané veci v drevárni a po príchode do domu sa jej žalovaný začal vyhrážať, že ju zabije a začal ju vyhánať z chalupy von. Žalobkyňa odišla, nakoľko mala obavu, že jej ublíži z dôvodu, že už v minulosti ju fyzicky napadol a to v roku 1995. Na dvore mala zničené a spálené veci a to hlavne nábytok, čo zistila 15. 02. 2011. Pri oznamovaní uviedla, že žalovaný jej bráni v užívaní nehnuteľnosti, vyhrážal sa jej zabitím, pričom jej nadával. Zničil jej záhradu a žalovaný sa zdržiava v tejto nehnuteľnosti každý týždeň od štvrtku do pondelka. Žalovaný má v obci J. aj spory so susedmi. V čase, keď je žalovaný doma v A. A. po dobu 3 dní, tak jej robí všetko do prieku a to tým, že zapaľuje svetlo, búcha dvermi, fénom si vyhrieva izbu a na jeho správanie sa sťažujú aj susedia v bytovke.

Súd z fotokópie rozhodnutia Obvodného úradu Žiar nad Hronom, odboru všeobecnej vnútornej správy Banská Štiavnica z 10. 10. 2011 č.: Y.-D.-Y.-XXXX/XXXXX, XXXXX, XXXXX Z.-XXXX/XXX, XXX, XXX-A. zistil, že konanie vo veci priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu, ktorých sa mal dopustiť žalovaný a to na chalupe č. XX v obci J. tak, že sa mal vyhrážať zabitím svojej manželke, vyhánať ju z chalupy, vulgárne jej nadávať, mal jej zničiť a poškodiť spálením 2 ks drevené skrine, spáliť 1 ks jablôň a poškodiť 2 ks stromov bolo zastavené z dôvodu, že spáchanie skutkov, o ktorých sa koná, nebolo žalovanému preukázané.

Súd z fotokópie výzvy zo dňa 12. 03. 2012 adresovanej žalovaným žalobkyni zistil, že žalovaný posledný krát vyzval žalobkyňu, aby okamžite prestala s neustálym vypínaním vykurovania v byte na K. L., taktiež na chalupe č. XX v obci J..

Súd z výpisu LV č. XXX kat. územie V.Ý. W. Ď. zistil, že žalovaný je spoluvlastníkom rodinného domu a pozemkov v rozsahu 3/4 a K.Á. V. v rozsahu 1/4 a to rodinného domu súp. č. 198 a parcel č. 542 a 543.

Súd z fotokópie Zmluvy č. XX/XXXX zo dňa 01. 05. 2004 a jej dodatkov zistil, že žalovaný uzavrel so spoločnosťou AURIS a.s., Rudlovská cesta 53, Banská Bystrica zmluvu o nájme nebytových priestorov, predmetom ktorej sú nebytové priestory o celkovej výmere 41,50 m² nachádzajúce sa v budove na T. E. XX M. A. A. na 4. nadzemnom podlaží a to za účelom vykonávania administratívnej činnosti súvisiacej s prevádzkovaním jeho podnikateľskej činnosti.

Súd z fotokópie Žaloby o zrušenie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam zistil, že dňa 05. 10. 2009 podala ako žalobkyňa V. K., rod. Z. voči žalovanému návrh na zrušenie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam a podanou žalobou sa domáhala zrušenia podielového

spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX kat. územie V. W. Ď. a to k stavbe súp. č. 198 a k parc. č. 542 a 543 tak, aby nehnuteľnosti boli prikázané v celosti do vlastníctva žalovaného a aby bola žalovanému určená povinnosť vyplatiť ustupujúcej spoluvlastníčke sumu 568 750,-- Sk.

Súd z fotokópie zápisnice o pojednávaní o zo dňa 19. 04. 2013 Okresného súdu Brezno zistil, že pojednávanie bolo odročené na deň 24. 05. 2013 za účelom vykonania pokusu o predaj predmetnej nehnuteľnosti. Pojednávanie zo dňa 24. 05. 2013 na Okresnom súde Brezno žiadala právna zástupkyňa V. K. odročiť z dôvodu dohody účastníkov konania spoločne predať nehnuteľnosť prostredníctvom realitnej spoločnosti.

Súd z pripojeného spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn. 12C/61/2013 zistil, že dňa 10. 04. 2013 podala na Okresný súd Žiar nad Hronom žalobu T. F. Z. proti žalovanému J. P. W. Z. o zrušenie vecného bremena zriadeného v prospech žalovaného Zmluvou o zriadení vecného bremena uzavretou dňa 13. 09. 2006 medzi žalobkyňou ako povinnou z vecného bremena a žalovaným ako oprávneným z vecného bremena zriadeného rozhodnutím Správy katastra Banská Štiavnica V 720/2006 v rozsahu práva doživotného bývania a užívania rodinného domu súp. č. XX parc.č. 498, 499, 500 a 4611 s tým, že žalovanému mala byť priznaná náhrada vo výške 500 Eur ako primeraná náhrada za zrušenie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu, ktorú náhradu bola povinná zaplatiť žalobkyňa žalovanému. Dôvodom podania návrhu na zrušenie vecného bremena zo strany žalobkyne malo byť správanie žalovaného a to jednak vo vzťahu k spoluobčanom obce J., ako aj k žalobkyni, ktorá má dôvodné obavy o svoje zdravie a majetok z dôvodu atakov zo strany žalovaného. Konanie 12C/61/2013 nie je právoplatne skončené.

Súd zo spisu tunajšieho súdu, sp. zn. 31P/56/2012 zistil, že dňa 22. 02. 2012 podala na tunajší súd F. Z., T. voči odporcovi W. Z., J. P. návrh na rozvod manželstva, ktorý odôvodnila správaním žalovaného, ktorý je agresívny, psychicky ju týra, nemôže chodiť na chalupu, ktorá je jej vlastníctvom a žalobkyňa sa cíti pod neustálym stresom, má strach ísť do vlastného bytu a chalupy.

Súd zo spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn. 12C/61/2013 zistil, že súčasťou spisu je Dohoda o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva o zriadení vecného bremena zo dňa 13. 09. 2006, ktorú uzavreli žalobkyňa a žalovaný ako manželia a predmetom tejto dohody bol rodinný dom súp. č. XX postavený na parc.č. 498 nachádzajúci sa v obci J.. Uzavretou dohodou došlo k zrušeniu podielového spoluvlastníctva k týmto nehnuteľnostiam tak, že výlučným vlastníkom nehnuteľnosti sa stala žalobkyňa a na úplné vyrovnanie podielov mala žalobkyňa žalovanému uhradiť sumu 150 000,-- Sk. Zároveň v čl. IV tejto dohody bolo zriadené podľa ustanovenia § 151o Občianskeho zákonníka vecné bremeno spočívajúce v doživotnom práve oprávneného J. P. W. Z. bývať v nehnuteľnostiach a v jeho doživotnom práve tieto nehnuteľnosti užívať. Vecné bremeno bolo zriadené bezodplatne. Vklad dohody bol povolený pod č. M. XXX/XXXX.

Podľa ustanovenia § 151n ods. 1 O.z., vecné bremená obmedzujú vlastníka nehnuteľnej veci v prospech niekoho iného tak, že je povinný niečo trpieť, niečoho sa zdržať alebo niečo konať. Práva zodpovedajúce vecným bremenám sú spojené buď s vlastníctvom určitej nehnuteľnosti alebo patria určitej osobe.

Podľa ustanovenia § 151o ods. 1 veta prvá O.z., vecné bremená vznikajú písomnou zmluvou, na základe závetu v spojení s výsledkami konania o dedičstve, schválenou dohodou dedičov, rozhodnutím príslušného orgánu alebo zo zákona.

Podľa ustanovenia § 151o ods. 2 O.z., zmluvou môže zriadiť vecné bremeno vlastník nehnuteľnosti, pokiaľ osobitný zákon nedáva toto právo aj ďalším osobám.

Podľa ustanovenia § 151p ods. 3 O.z., ak zmenou pomerov vznikne hrubý nepomer medzi vecným bremenom a výhodou oprávneného, môže súd rozhodnúť, že sa vecné bremeno za primeranú náhradu

obmedzuje alebo zrušuje. Ak pre zmenu pomerov nemožno spravodlivo trvať na vecnom plnení, môže súd rozhodnúť, aby sa namiesto vecného plnenia poskytovalo peňažné plnenie.

Tunajší súd v danom prípade na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že žalobkyňa so žalovaným boli manželia, pričom manželstvo bolo rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 27. 06. 2012 pod č.k. 31P/56/2012-43 rozvedené. Počas trvania manželstva došlo k zrušeniu bezpodielového spoluvlastníctva manželov a to rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 26. 11. 2002 pod č.k. 20C/119/02. Žalobkyňa so žalovaným po zrušení BSM toto bezpodielové spoluvlastníctvo nevyporiadali a uplynutím 3-ročnej lehoty na vyporiadanie zaniknutého BSM nehnuteľnosti, ktoré nadobudli za trvania manželstva im pripadli do podielového spoluvlastníctva. Počas trvania manželstva žalobkyňa so žalovaným uzavreli dohodu o zrušení a vyporiadaní takto vzniknutého podielového spoluvlastníctva a o zriadení vecného bremena, predmetom ktorej bol 4-izbový byt č. 12 nachádzajúci sa na 6. poschodí obytného domu súp. č. 6150 na K.Y. L. X M. A. A.. Uzavretou dohodou výlučné vlastníctvo k tomuto bytu nadobudla žalobkyňa s tým, že na vyrovnanie podielov mala vyplatiť žalovanému sumu 375 000,-- Sk. Zároveň touto zmluvou bolo zriadené v prospech žalovaného vecné bremeno podľa ustanovenia § 151o Občianskeho zákonníka, ktoré spočívalo v doživotnom práve oprávneného J.. P.. W. Z. bývať v tejto nehnuteľnosti a v jeho doživotnom práve túto nehnuteľnosť užívať. Vecné bremeno bolo zriadené bezodplatne a hodnota vecného bremena bola ustálená dohodou zmluvných strán vo výške 100 000,-- Sk. Súd mal teda v konaní preukázané, že až po uzavretí dohody o vyporiadaní podielového spoluvlastníctva manželov a o zriadení vecného bremena došlo na základe návrhu žalobkyne k zániku manželstva rozvodom. Manželstvo bolo rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 27. 06. 2012, č.k. 31P/56/2012-43, z ktorého nevyplýva, že príčinou rozvratu v manželstve bolo správanie žalovaného, ale z predmetného rozsudku vyplýva, že žalobkyňa a žalovaný stratili voči sebe vzájomnú úctu, toleranciu, náklonnosť a citový vzťah a kvôli vyporiadaniu ich spoločného majetku v roku 2006 dochádzalo medzi nimi k závažným rozporom. V danom prípade podala žalobkyňa návrh na zrušenie vecného bremena a to práva doživotného bývania a užívania bytu č. 12 nachádzajúceho sa v A. A. N. K.L. L. X. V konaní bolo potrebné preukázať, či v danej veci je dôvod na zrušenie vecného bremena a teda, či vznikol zmenou pomerov hrubý nepomer medzi vecným bremenom a výhodou oprávneného. Predpokladom zániku vecného bremena je teda trvalý charakter zmien, v dôsledku ktorých už nehnuteľnosť objektívne nemôže slúžiť k uspokojovaniu určenej potreby oprávneného subjektu. V zmysle ustanovenia § 151p ods. 3 O.z. môže súd obmedziť alebo zrušiť vecné bremeno za primeranú náhradu, ak v dôsledku zmeny pomerov nastane hrubý nepomer medzi vecným bremenom a výhodou oprávneného. Občiansky zákonník bližšie neuvádza, v čom má spočívať zmena pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu úpravy v rozsahu a obsahu vecného bremena. Môže to byť nielen zmena v objektívnych okolnostiach, ale aj v osobných pomeroch účastníkov, pokiaľ sa výrazným spôsobom dotýka ďalšieho obsahu vecného bremena. Predpokladom vydania takéhoto súdneho rozhodnutia je trvalá zmena pomerov, hrubý nepomer medzi vecným bremenom a výhodou oprávneného a príčinná súvislosť medzi predchádzajúcimi podmienkami, i keď k zmene pomerov došlo a je daný i hrubý nepomer medzi vecným bremenom a výhodou oprávneného, nie sú dané podmienky pre zrušenie vecného bremena, pokiaľ tento hrubý nepomer existoval už pred zmenou pomerov. Tunajší súd mal v konaní preukázané, že k zmene pomerov tak, ako má na mysli ustanovenie § 151p ods. 3 Občianskeho zákonníka v danom prípade došlo a to v tom smere, že v čase, keď bola uzavretá dohoda o vyporiadaní podielového spoluvlastníctva a zároveň uzavretá zmluva o zriadení vecného bremena spočívajúca v práve žalovaného doživotného bývania a užívania predmetného bytu boli žalobkyňa so žalovaným manželmi a predmetný byt užívali spoločne. Následne návrh na rozvod manželstva podala žalobkyňa a z konania o rozvod manželstva nemal súd preukázané, že k rozvodu manželstva došlo výlučne zavinením žalovaného spočívajúce v jeho nevhodnom správaní. Zmena pomerov tak nastala v neprospech žalovaného. Žalobkyňa ako dôvod návrhu na zrušenie vecného bremena uviedla agresívne správanie žalovaného voči nej a to jednak v predmetnom byte, ako aj v rekreačnej chalupe v obci Ilija, z obavy o svoje zdravie, život a svoj majetok, taktiež z dôvodu vyvolávania konfliktov zo strany žalovaného voči susedom. Týmto správaním žalovaného žalobkyňa odôvodnila hrubý nepomer medzi vecným bremenom a výhodou oprávneného, avšak svoje tvrdenia žiadnym hodnoverným spôsobom v konaní nepreukázala. V konaní mal súd preukázané, že žalovaný ako oprávnený z vecného bremena v byte na K. L. X M. A. A. má trvalý pobyt, byt užíva, taktiež súd prihliadol na jeho osobné pomery a najmä na zdravotný stav, t.j. v A. A. absolvuje lekárske vyšetrenia, má tu obvodnú lekárku. Okrem toho, žalovaný vykonáva podnikateľskú činnosť v A. A., čo vyplýva z uzavretej zmluvy o nájme nebytových priestorov so spoločnosťou AURIS a.s. Žalovaný inú možnosť bývania v A. A. nemá a v prípade zrušenia vecného bremena by vznikol hrubý nepomer, avšak len v prospech žalobkyne ako povinnej vzhľadom

k tomu, že je výlučnou vlastníčkou predmetného bytu a žalovaný by sa prakticky stal bezdomovcom. Súd preto v danom prípade nepovažoval žalobu za dôvodnú a žalobu v celom rozsahu zamietol pre nepreukázanie predpokladov ustanovenia § 151p ods. 1 O.z.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. a žalovanému, ktorý bol v konaní úspešný, priznal právo na náhradu trov konania proti žalobkyni, ktorá v konaní úspešná nebola. Trovy konania vo výške 414,59 Eur spočívajú v trovách právneho zastúpenia, ktoré právny zástupca vyúčtoval v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z.z. Suma 414,59 Eur predstavuje odmenu za úkon právnej pomoci a to za 2 úkony roku 2013 (príprava a prevzatie, vyjadrenie k návrhu) po 60,07 Eur + 2x režijný paušál roku 2013 po 7,81 Eur a za 3 úkony roku 2014 (účasť na pojednávaní dňa 06. 03. 2014, 24. 04. 2014 a 12. 06. 2014) po 61,87 Eur + 3x režijný paušál roku 2014 po 8,04 Eur + 20 %-ná DPH.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho písomného doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne vo vyhotovení dvojmo.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, kto ho robí - odvolateľ, ktorej veci sa týka, v akom rozsahu odvolateľ napáda rozhodnutie, v čom je rozhodnutie alebo postup okresného súdu nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť), uviesť dátum a podpis. Odvolanie treba predložiť v dvoch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa (§ 205 ods. 1/ a 2/ O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na súdny výkon rozhodnutia na súd, alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/95 Z.z. a noviel - Exekučný poriadok.